

Orhan Cesur

- Őirler -

Yayın Tarihi:

31.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahenk

Yağmurun çiselemesi
Göğün gürlemesi
Dalda rüzgar nefesi
Şahit olduğum ahenk

Kuşun kanadında gök
Buluta asılmış güneş
Kırda bayırda renk
Yüreğimin çarpıntısına denk

Seste, şekilde insicam
Işık ışık bir yaşam
Gel sende katıl pašam
Bir başka gün batımı bu akşam

Nisan 2020

Orhan Cesur

Ay İli Oldu Dağlar

Bir zamanlar, sen daha çocuktun sanırım
böyle değildi, böyle de kalmaz diye kaygılanırım...
Şu gördüğün tepelerin, üzerinde yemyeşil pelerin
bir sevda muştusu her biri nağmelerin.
Kuru dere anlatsın, nasıl çağlayıp aktığını
zihyatın göğe minnetle baktığını...
Bereketliydi toprak, rahmet bol yağardı
kem bakamaz hiçbir felaket, hamisi ağaçlardı.

Sonra, insanlar geldi akın-akın
ürperdim, bildim kıyamet pek yakın
bir taraftan yaktılar, bir taraftan yıktılar
bitmez tükenmez diye baktılar...
Dağlar koyun oldu insan kasabı
düşünmediler, nasıl veririz hesabı.
Çiğdemler, nergisler açmaz oldu
göçmen kuşlar bu diyardan geçmez oldu
billur akıtan pınarlarımız kurudu
güneş gül yüzünü göstermez oldu.
Ne çare, ıssız bir ay ili oldu bu dağlar
gelmez geriye o güzelim, o canım bağlar...

Ankara, (1983-2015)

Orhan Cesur

Bahar Gibi Gelsen Yine

Hayat denen hengâmede
Yitip giden ey gençliğim
Kıştan sonra bahar gibi
Gelsen yine ne olur ki

Günden güne solar tenim
Damarımda üşür kanım
Deli-deli yüreğime
Vursan yine ne olur ki

Yalın ayak, bağı yanık
Gam tutmayan çocukluğum
Dertten sonra sağlık gibi
Dönsen yine ne olur ki

Azar azar solar tenim
Damarımda üşür kanım
Deli-deli yüreğime
Vursan yine ne olur ki

Tat vermiyor gecem günüm
Her ne yana dönse yönüm
Ufkumda bir güneş gibi
Doğsan yine ne olur ki

Aralık 2020

Orhan Cesur

Bana Patikalar Yetecek

Elimde kalan sadece istikameti korumak artık
sürüye dahil olmadan onurluca yürümek
bir başına yürümek...
İnsanlığı kurtarmak mı, ne demek
anlamak veya anlatabilmek mümkün mü zamanı
küstahlıkmış, nebilerin yapamadığına yeltenmek...

İnsanlar, birer banknot misali
elden ele dolaşan, tek tek hesaba dökülen
güdülmek için özgürleştirilen sürü
kavalı çalanlarsa bilim dini rahipleri
sihirbazlar, teknoloji kullanan uyanıklar hala
en büyük gelişme ise büyücülerde
reklamcı, modacı, sanatçı kisvelerinde...

Dilleri tatlı günümüz korsanlarının
tek göz veya maskeli değiller artık
sahtekarlık üniversitede kürsü olmuş
hukuk ise tanrıdan çalınan ateş
insan haklarından dem vuran münadi
tavuklara özgürlük diye bağırın tilki...

İstikameti korumak bana yetecek artık
istikameti, ama nasıl bilebilirim
sanırım bu, o kadar da zor olmayacak
yüksek tahsil istemez bu iş
karmaşık meditasyonlara gerek yok
kuşlar gibi, arılar gibi bilebilirim
sadece fitratıma dönsem yüzümü, kafi gelecek
varsın doldursun caddeleri, sokakları
arenaları, yıldızlı meydanları kalabalıklar
bana dağ yamaçlarında patikalar yetecek...

Orhan Cesur

Bir Toplum Düşlerim

Bir toplum düşlerim
koca yürekli insanlardan
emniyet eser sokaklarında
müsabakalarda ter döker iyilik
kötülük köşe bucak saklanır

Bir toplum düşlerim
esnafı usta ellerden
sevgi saygıdır verilip alınan
alıp satmak ticaret, iyilik kardır

Bir toplum düşlerim
üretken her ferdi
herkes razı hakkına
emek saygı görür
emanet emin ellerde

Bir toplum düşlerim
zengini fakiri bir safta
köyü, mahallesi güven kokar
sokakları ayartmaz nesli

Bir toplum düşlerim
her şey yerli yerinde
eşya, bitki, hayvan ve insan
sevgi, saygı, nefret hep ölçülü
diğergamlık ben hastalığına panzehir
baş tacı aile ve komşuluk

Orhan Cesur

Bozkır

Yaz ortası, bozkır öğlen sıcağında
türlü bitki harman olmuş kucağında
uzaklarda biçerler harlıyor
en tepede ateşten bir tepsi parlıyor
kuş civıltısı, börtü böcek sesinden
saman kokulu ılık rzgrın heybesinden
saçıldı hatıralar gönül kafesinden...

Acı-acı ten kağnı sesleri
boyundurukta dünyayı yüklenmiş bir çift öküz
sabırla tüketilen toprak yol uzadıķa uzar
damla-damla emek kara tenden sızar
sağda solda adam boyunca otlar
denizi tasla boşaltmaya çalışır ırgatlar
ve uzaktan gelen yanık bir ırgat türküsü
insanın yeryüzündeki hazin yks...

"El gözlüm ben bu elden gidersem
Zlf perişanım kal melul melul
Kerem et aklından çıkarma beni
Ağla gözyaşını sil melul melul"

Zordu o günler, lakin insan kanaatkrdı
azla doymasını, hatta mutlu olmasını bilirdi
ırgatın ömrü karınca misali geçerdi
mutluluğ tırpan ile orak ile biçerdi
ya şimdi
hangi makine yetişir maymunlaşan iştahımıza
bir Dünya daha olsa dayanmaz tamahkrlığımıza
toprak ana sürekli vermekten yorgun
gübre ile zehirlenmiş, ürünleri solgun
kitaplar, öğretmenler nadası ktlerdi
makineleşmek iyi, kağnı, karasaban ktlerdi
tüketiciler diye-diye tüketiciler olduk hepimiz
tktmek oldu istatistikte meziyetimiz.

Yüreğimin yüküyle sürdüm tepelere ayak atımı
yaz sıcağında kavru lan bozkır dolaştım
kuş civıltısı, arı vızıltısına karıştı
cırcır bceğ sessizliğn sesiyle yarıştı
bu ses, bu koku, rzgrın temasındaki by
ninniler eşliğnde dinler gibi tatlı bir öyküyü
tabiat sofrasında nsiyete bandım
meğr ne güzelmiş bozkır
kendimi gl bahçesinde sandım
dikenler çalılar, daha nice otlar
hepsi selm verip tanışıklık bildirdiler
her biri gülmüş, menekşe, smblmş
umursamadan iğnerdim, ne yazık!
ottu hepsi, yoktu farkı birbirinin
geç bildim kıymetini her birinin.

Derken, bir pınar, yanı başında söğütlük
yaz ortasında akıtıyor buz gibi deryayı
gece gündüz akar muttasıl
akar, Rahman'ın kaynağına muttasıl
ne zaman böyle bir pınar görsem
cennetten bir rahmet havuzunu avuçlarıma döken
tarifsiz bir huzur, minnet duyarım
kendimi onun, onu kendi yerime koyarım
oracıkta bitivermiş, ötelere bir ikram sunmaktadır
kana-kana içmek, ekmeğime katık etmek isterim onu
yanı başında oturmak ve düşünmek enikonu...

Bozkırda bencileyin yalnız bir alıç ağacı
gölgesi pınar suyu gibi serin
yaşlı, kökleri de hayli derin
rüzgâr oynasır dallarında
her mahlûka yer var kollarında
dibinde nice ziyaretçilerin izleri belli
bozkırın ortasında kervansaray gibi heybetli
selamın ardından başladık hasbîhale
o söyledi ben dinledim, ben söyledim o inledi
ben dertliyim, o benden dertli

"Zaman her mahluku eskitir böyle
ister durduğun yerde hep dur benim gibi
ister koştur ömrünce ey insanoğlu
kendi bedenini yiyen mahluk misali
ömür sermayeni yer tüketirsin
nice nimetlerin kıymetinden bihabersin
hayatın maksadı nedir bilir misin
ben niye varım, sen niye, düşünür müsün
ben sadece bir işaretim, yol göstericiyim
hep durduğum yerde dururum
hep aynı nameyi mırıldanır
hep aynı yönü gösterir dallarım
ama sen yolcusun, sana durmak yaraşmaz
yürümen gerekir hedefine varmak için
hedef mi
gök kubbe de bir hoş seda bırakmak
ya da bir hoş sedaya yanıt vermek
sürdürmek böylece, çoğaltmak
iyiliği, güzelliği, hoş sedayı çoğaltmak
var git şimdi, bilgelik yolunda tozlandır ayaklarını
ve yüreğini ferah tut
bu yolun yolcularına pişmanlık yoktur..."

Sivrihisar, Temmuz-2004

Orhan Cesur

Çoğaltma Tutkusu

(Tekasür Suresi tefsiri)
Rahman, Rahim Allah adıyla...

Oyaladı bizi
çoklukla övünme hastalığı
biriktirme arzusu
güç tutkusu
ta ki kabre kadar
'dünya hayatı ayartıcıdır
sakın sizi aldatmasın' dese de Rahman

Yook, yakında bileceğiz
üstünlüğün, iyiliğin ölçüsünü
gerçek değeri ve erdemi
hayır, hayır kesin bileceğiz
Doğunun ve Batının
şucu ya da bucu olmanın
bizi ikame etmeyen namazın
iyilik olmadığını
infak olduğunu en sevdiğinden
darlıkta ve bollukta
ahde vefa olduğunu
sabır olduğunu zor zamanda
bilseydik kesin olarak görürdük her hal
hırsımızın sürüklediği kavurucu ateşi...

Zaten göreceğiz
işte bu gözümüzle, o gün
sicilimiz önümüze açılacak
küçük büyük ne varsa kayda geçmiş
ve sorguya çekileceğiz
tüm nimetlerden
can, canan, bir nefes sıhhat
mal mülk ve evlat
işte tümünden...

Aman ya Rab!..

Orhan Cesur

Devlet İsterim

Ne kerim olsun devlet
Ne kutsallık taslasın
Hukuk devletiymiş, lafı güzaf
Sadece adil olsun isterim

Ne kestiği parmak acısın
Ne azarından gönül kırılısın
Geleneği yerli yerinde
İşleri adalet üzere olsun

Ne kayırsın haksızı
Ne yakınlık itibar görsün
Kimlik önemli olmasın
Her yüze aynı camdan bakılısın

Ne efendilik taslasın
Ne riyaseti ayağa düşürsün
Vesayete pirim verilmesin
Devlet isterim umutsuzca
Sadece milletine ram olsun

Haziran 2021

Orhan Cesur

Dünyam Küçüldü

Birdenbire yaşlandım, asırlar küçüldü
Ufkumu tutan dağlarım küçüldü
Uzun günlerim hatıra oldu
Atiye uzanan yollarım küçüldü

Gökte ay ve güneşim küçüldü
Yerde izim, gölgem küçüldü
Yıldızlara uzanırdı hayallerim
İdrakine vardıkça aklım küçüldü

Kapandı kapılar gönlüm küçüldü
Karardı ufuklar bahtım küçüldü
Rahmet yağmurlarıyla ıslanamadan
Dağlarımda kabaran bulutlarım küçüldü

Ne murada vardım, ne muradım aldım
Ne kemali gördüm, ne kemale erdim
Gönlüm mazide, takılıp kaldım
Şimdide yaşamaya azmim küçüldü

Nisan-2003

Orhan Cesur

Dünyam Seninle Güzel (ağaç)

Şehrim şehre benzemez
köyüm köy değil sensiz
nakıstır her tahayyül
hangi tablo tamam sensiz.

Baharda yazda güzelsin
güzde ayrı güzel
bağım bahçem seninle
kışta ayrı güzel.

Mevsim mevsim hallerin
yemişlerin balların
göğe uzanır dalların
gögüm dallarınla güzel.

Uçurumu yüksek bakar
dêresi kıvrımlı akar
uzanır ufka kadar
vadim yeşilinle güzel.

Evim barkım sensin
kapım penceremsin
seninle okur yazarım
yazınım seninle güzel.

Ana gibi yarsın
kurda kuşa diyarsın
kanat açıp şenlenir
kuşlarım dallarında güzel.

Işıldar yıldız yıldız
yapraklarında musiki
durur gölgende zaman
zamanım gölgende güzel.

Nerede olsam ey güzel
ararım daim gölgeni
çekilip gitmeyesin aman
dünyam seninle güzel.

Ağustos, 2018

Orhan Cesur

Düşman Başına Gelsesin

Bir enkazın altında
karanlığın içindesin
belki konuşamıyorsun
nefes alabilsen bari kolayca
mümkün olsa da dönebilseydin
bir yandan diğer yana
bir halden başka hale
oturmak, kalkmak, yürümek
meğer ne büyük nimet...

Saatler geçiyor
vakit hangi vakit
gün mü gece mi bilmiyorsun
seslensen acaba
"sesimi duyan var mı"
bir Allah var bir sen
tek çaren
tek umudun
hiç bu kadar yakın olmadın...

Ne büyük bir imtihanda
ne zor bir haldesin
aman Allah'ım
düşman başına gelsesin...

Ocak-2020

Orhan Cesur

Emanet

Ne dağ bekletir emaneti
ne bir ağaç, ne bir ot
çabalar gücü yettiğince
lakin bir tek sen, ey insan
bir tek sen
bu kadar lakayt
bu kadar cüretkar
sorumluluk Őuurun pek eksik
gözünü nasıl korkutmaz
dağ kadar yük

Temmuz 2018

Orhan Cesur

Eski Bir Şehirle Hasbıhal

Dolaştım sokaklarını kadim şehrin
sanki bir zaman yolcusuydum
hiç yabancılık çekmedim nedense
yolları, taşları, asırlık ağaçları
ne hazindir bir bilsen şahit oldukları...

Yol dedi, niceleri geçti üstümden senin gibi
hayalleri vardı hepsinin, uzun mu uzun benim gibi
dere tepe düz gittiler, bir arpa boyu yol gittiler
vardılar varmayı unuttukları bir hana
yiyemediler, içemediler kana-kana
düştüler bir metrelik derine
kaldırıp peçelerini baksan yüzlerine
abide gibi bedenleri viran görürsün
burnu bulutu çizenler çoktu aralarında
bana yakın yürüyenleri de vardı elbette...

Sonra ulu çınar sözü aldı:
Pek az insan gördüm asırlık ömrümde
emanet şuuru dağlar kadar
konuşması hakkı dile getirir
susması bir fesadı bitirir...
Ne yazık ki pek zalimdir insanların çoğu
güven vermez havaya, suya
vefası yoktur yürüdüğü yola, sığındığı gölgeye
özüm soğumuştur bu yüzden
insanların çoğu düşlerde yaşar
ve yüreklerinde bir ukde ile ölürler...

Ve bir viran yapı söze karıştı:
Gel gör şimdi şu halleri
doğmamışın katili, kanlı elleri
merhem olmaz bir yaraya, taşlaşmış gönülleri
mağrur görkemine bakıp da aldanma
bencileyin virane şu insanlığın halleri...

Yolum eski bir kabristana düştü birden
titredi yüreğim çıkacakmış gibi kafesinden
nice hayalleri gördüm, nice ümitleri
hepsi sönüp gitmişti çoktan
bir dikili taş bütün alametleri...

Ne söylesem kıymetsiz en ibretlisinden
ne yazık insanoğlu ders almıyor mazisinden...

Eylül-2000

Orhan Cesur

Ey Dost!

Gel sen ey dost
nicedir ararım yakınlığını
ne halden anlayanım var
ne ortak kederime
varlık iddiasında meğer
bu hayat çekilesi değil
yaşamak ağır yük
bir omuzda taşınası değil

İnsanlık, bilmem ki nerede
ne akleden bir kalp
ne titreyen bir yürek
zihinlerde anarşi
bölücülük hane-hane
nasıl diyelim ki buna millet
çözölmüş tane tane...
Densizlik özgüven
sorumsuzluk hürriyet
aymazlık bütün ufku tutmuş
nesil sosyal medyaya emanet
ebeveyn, vazifesini unutmuş

Gel sen ey dost
mezhebini, cemaatini
firkanı bırak da gel
ne şuyuz ne buyuz
bırakalım kula kulluğu
sadece Allah'ın kuluyuz

Orhan Cesur

Ey İnsan!

Ne hazin bir hikayesin sen
nisyandan mısın ünsiyetten mi
ikisi iki burç sende, iki kutup
iyiye mi meylin kötüye mi
iyilik bir elinde kötülük diğerinde
ve bir parça yaratıcılık payende
kibrin bundan mı?..

İlk günahının sebebi ne
ihtirasların mı sürükledi
nisyanın mı gafil avladı
Tanrı buyruğuna rağmen
Nuh'un gemisine binmedin
neden?..

Sıradan mı bir kimse dönüp de bakmadın
hakikate karşı hep mitolojiyi yücelttin
gemisiz Nuh, âsâsız Musa istemedin
Muhammed'i ancak miraç ile yücelttin
sadatından çok Yusuf'un hikâyesini sevdiğin
bedel ödemedin, kıymeti vaktinde bilmedin
İbrahim'i ateşte, İsa'yı çarmıhta sevdiğin
ölçüye alın yazısı dedin, sorumluluk yüklenmedin
nefretin inkar, sevgin şirk oldu...

Emaneti mülküne saydın
tüketmek felsefen, israf âdetin oldu
islah olmadın
dinlemedin Salih'in nasihatini
dizlerinden çökerttin Allah'ın devesini
şehvetin dibini buldun Lut Gölü'nde
kibrin Firavunlar, Nemrutlar doğurdu
ihtirasların Mezopotamya'yı kana boğdu
cürmün küçük, ateşin Dünya'yı kavurdu...

Adanmayı bilmedin
sevmedin iyiliğe adananları
ne sustun Meryem'ce
ne konuştun Zekeriya gibi
olmadı şahitliğin Hak namına
şükürsüzce yaşadın
yaşadın, yaşamın hilafına...

İyiliğe yüzün soğuk
kötülüğe tutkulusun
geçici hazlara vurgun
baki olana dönüp bakmazsın
aceleden mi yaratıldın
peşin olana düşkünsün...

Ne iman tanırırsın ne ferman
buldun mu bir düşkün vermezsin aman

temayül dinin, menfaat mezhebin
hakka batılı katmak büyük marifetin
çoğu kez zavallısın sadece
hastanelerde çaresizliğini görürüm
meyhanelerde fütursuzluğunu
tevhidi haykırırsın minarelerden
türbelerde şirk batağında olduğun halde
cismine sığmaz emellerin
acziyetin içler acısı...

Ey insan!
ne hazin bir hikayesin sen...

Orhan Cesur

Ey Örtüsüne Bürünen!

(Müzzemmil Suresi Tefsiri)
Rahman, Rahim Allah adıyla...

Ey örtüsüne bürünen!
Ey hüznünü örtü yapan!
Ey ağır bir yükü yüklenmiş olan!
Ey yüreğinde volkan kaynayan!
Ey şahit olan!
Kalk!.. Geceleri kalk
gündüzün hengamesinden uzak
gecenin sükûnetine sığın
gündüzün yükünü gece üzerinden at
gündüzlerde pörsüyen ruhunu geceleri parlat
gece sözün vaktidir
tefekkürün, tedebbürün vaktidir...

Gecenin yarısını
veya biraz eksikliğini
veya biraz fazlasını
gücünün yettiği kadarını
derin tefekküre ayır.
Kur'an oku, yavaş yavaş oku
sindire sindire, yedire yedire...
Hazırlan, daha ağır bir söz için
yeni Kur'an'lar için...
Sadece rabbine yönel
bütün cazibeleri terk ederek
Doğunun ve Batının rabbine
bütün yönlerin rabbine...
Dini yalnız ona has kıl
isminin yanına isim koyma
onu parçalayıp ayırma
yanlış terkiplerle birleme
onu Kur'an'la tanı, Kur'an'la isimlendir
işlerini ona bırak ve yalnız onu vekil tut...

Hakkı gizleyenlere sabret
sözlerine aldırma
yanlarından güzelce ayrıl...
Ona bırak yalancıları ve zevk sahiplerini
bukağı vurulmuş olarak cehennem ağırlayacak
ve taamlar, zevklerine uygun olacak(!..)
Ogün yer görülmedik bir sarsıntı ile sarsılacak
dağlar kum yığını gibi kayacak
ve gökler çalkalanacak
yeni bir arz ve yeni bir gök için
ogün, Allah'ın vaadi yerine gelecek...

Size de gönderildi o elçi
üzerinizde bir şahit olarak
Firavun'a gönderildiği gibi
o büyüklendi de bu şahitliği hafife aldı

ve tutuklandı, ağır bir azaba mahkum olarak.
Nasıl dayanacaksınız ki
çocukları ihtiyar eden bir azaba?
İşte bunlar bir nasihattir
korkutma ve uyarıdır
dileyen rabbine doğru bir yol tutsun...

Evet, rabbiniz bilmektedir sizi
gece ve gündüz bilmektedir
gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı
takatinizi ve engellerinizi
rızık peşinde olanları
veya Allah yolunda savaşıacak olanları
ve rabbiniz affeder kusurlarınızı
hasbi çabalarınıza karşılık...
İmdi, okuyun onu
kolayınıza geleni okuyun
dayanışmayı ayağa kaldırın, zekâtınızla arının
Allah'a güzel bir borç verin
daha iyisi ve daha fazlası için
karlı bir ticaret için
ve bağışlanmayı dileyin
bağışı en üstün olandan.

Orhan Cesur

Gece ve Gündüzün Şahitliği

(Leyl Suresi Tefsiri)
Rahman, Rahim Allah adıyla...

Ant olsun örten geceye
ve barındırdıklarına
onun örtüsünü kaldıran aydınlatıcı gündüze
erkeğin ve dişinin yaratılışına ant olsun...
Geceyi ve gündüzü iki ayet kıldık
bilesiniz diye
ve iki şahit üzerinizde
iki delil düşünesiniz diye...

Ey insanlar!
Muhakkak uğraşlarınız var sizi oyalayan
çabayı peşine taktığınız hedefleriniz...
Fakat kim vererek üstlenirse sorumluluğu
böylece doğrularsa iyiliği/güzelliği
nihai huzura erdiririz onu.
Kim ki cimrilik etti ve kendini yeter saydı
böylece yalanladı iyiliği/güzelliği
layık olduğu sıkıntılara erdiririz biz de onu
o vakit fayda vermez ki malı mülkü
kala-kalır yuvarlandığı çukurda.

Muhakkak üzerimize borçtur rehberlik
ve muhakkak kudretimizde ahiret yurdu
ve öncesinde ki hayatınız...
Eğer dileseydik tüm insanlığı toplardık
bir ümmet yapardık gerçek rehberliğin üzerinde
sakın! Cahillerden olmayın
sizi uyarıyorum çılgın alevli bir ateşe karşı
ona giremez azgın eşkiyadan başkası
yalanlayıp yüz çeviren
ve uzaklaştırılır ondan, sorumluluk duyan
malından verip te arınan...
Bir dünyalık bedel umarak yapmadı iyiliklerini
Allah'ın yüzüne bakabilme gayesinden başka
ve yakında elbette razı olacak kendisi de.
Ve diyeceğiz ki
Ey mutmain olmuş kul!
Dön rabbine razı olarak
katıl sen de has kullarımın arasına
gir cennetime...

Orhan Cesur

Gönül Aydınlığı

(İnşirah Suresi tefsiri)
Rahman, Rahim Allah adıyla...

Gönlündeki darlığı gidermedik mi
göklere yükseliyormuş gibi yapan darlığı
çıkarmadık mı Cehl'in karanlığından Hilm'in aydınlığına
özgürleştirmedik mi nefsini dünya rağbetinden...
Kaldırmadık mı belini büken yükünü
seni Hıra'ya hapseden yükünü
anlam ve amaca dair kaygılarını...
Bildirmedik mi ki
başarıdan değil gayretten sorumlusun
ve sen insanlar üzerinde vekil değilsin...
Yüceltmedik mi şanını, insanlık içinde itibarını...
Artık bildin mi
her zorluğa uygun bir kolaylık eklemişiz
nimeti külfete bağladığımız gibi...
Kimi layık görürsek teslimiyete
açarız göğsünü ve söküp alırsak darlığı ondan
kim dalalete bırakılırsa daraltırız gönlünü
teslimiyet aydınlığından mahrum olarak...
Muhakkak her güçlüğe uygun bir kolaylık bağlamışız
şu halde, daima yeni bir işe giriş
ferahladığın her zorluğun ardından
sakın ha yılgınlık göstermeyesin
ve rağbetin sadece rabbine olsun...

Ankara, Temmuz 2017

Orhan Cesur

Gönül Yüğü

Aklım erdiğinden beri
Bir vicdanım kalamam geri
Söylenmeden, söyletmeden
Sırtlandığım gönül yüğü

Kimselere belli etmem
Derdimi bırakıp gitmem
Koca bir ömür yüksünmem
Taşıdığım gönül yüğü

Ondan ayrı olamam
Onsuz onurlu olamam
Etle tırnak misali
Kaynaştığım gönül yüğü

Kayıtsız kalıp olana
Yüğü eşeklik bulana
Yanlış doğru kılana
Söyleten gönül yüğü...

Orhan Cesur

Gönüllere Bayram Geldi

Selam sana, ona, buna
Bağrı yanık ağlayana
Yakın uzak dört bir yana
Alemlere bayram geldi

Sevgi, saygı, eller öpülür
Kibir günahları dökülür
Gözlerde incelik okunur
Bakışlara bayram geldi

Eller sımsıkı sıkılır
Yüreklerde ateşler yakılır
Dillerden bal-kaymak dökülür
Sözlere bayram geldi

Dertlere derman gibi
Kıştan sonra bahar gibi
Gökten inen buse gibi
Yüzlere bayram geldi

Ağlayanlar gülsün diye
Kadir kıymet bilesin diye
Öldü isen diril diye
Gönüllere bayram geldi

Aralık-2002

Orhan Cesur

Güneş Dürüldüğü Zaman

(Tekvir Suresi Tefsiri)
Rahman Rahim Allah Adıyla

"Son Saat hakkında sorarlar. De ki: "onun bilgisi Allah katındadır; senin bütün bildiğin ise, son saatin yakın olduğudur!" (63/40)

Güneş dürüldüğünde
yıldızlar döküldüğünde
dağlar toz-toprak olup savrulduğunda (20/105)
göze görünmez değerli mallar
itibar görmez on aylık gebe deve
ve tüm mahlukat bir araya toplanır da (6/38)
kurt kuzuyu görmez olur.
Denizler kaynatılıp kabardığında
canlar bedenlerle eşleştğinde
ve sorulduğunda diri diri gömülen kız çocuğuna
hangi suç yüzünden öldürüldüğü...
Ve amel defterinin sayfaları açıldığında
gök perdesi kaldırıldığında
Cehennem tutuşturulduğunda
Cennet yaklaştırıldığında
o gün insan görecek
kesin bir şekilde görecek
kendisi için ne hazırlamıştır
o gün bildirilecek kendisine
neyi yaptığı ve neyi ertelediği.

Hayır!
Sandığınız gibi değil!...
Bir görünüp bir kaybolan yıldızları tanıklığa çağırırım
yörüngelerinde akıp giden gezegenleri
ve kararan geceyi
ve soluk almaya başlayan sabahı
bakın, bu gerçekten soylu bir elçinin sözüdür
güç bahşedilmiş bir elçinin
egemenlik tahtının sahibi nezdinde itibarlı
itaate ve güvene layık bir elçinin...
Ve bu arkadaşınız bir deli değil
o gerçekten gördü onu, berrak bir ufukta gördü
gözünün gördüğünü kalbi yalanlamadı
gördüklerinden dolayı onu nasıl suçlarsınız
ve bu mesaj, şeytani bir gücün sözü değil ki
şu halde nereye gidiyorsunuz
niçin yüz çeviriyorsunuz
insanlık için bir hatırlatmadan başka bir şey değil
doğru yolda yürümek isteyen her biriniz için
şunu bilin ki, bu mesaja uyarsanız ancak o zaman
Allah'ın dileğine uygun davranmış olursunuz
zaten güç yetiremezsiniz hiçbir şeye
alemlerin rabbine rağmen...

(Tekvir Suresi) Haziran, 2018

Orhan Cesur

Hakikat Yolcusuna!

Şikâyetin niyedir ki hayattan
gözün yukarıda ise yolun yokuş olacak
gelirse üstüne hayat türlü belalarla
bilesin ki derecen yükselecek.
Yılgınlık gösterip yeise düşmeyesin
aç gönlünü de sekinet insin
halim ol, akliselim ol
telaşlı ruhla savaş kazanılmaz ki...

Nice yüzler tanırırsın bir ömür
nice bakışlara değer gözlerin
makes bulmazsa gam değil
sanma boşa gider sözlerin.
Ve yüzler görürsün görmeye değer
bir söz işitirsin ki yollar kısalır
yelkenlerin rüzgârla dolar
ve önünde ummanlar açılır...

Arzı dolaş ki ibret alsın
insan içinde ol, insancıl ol
ne uzak dur toplumdan, ne içinde boğul
ve göklerden habersiz uçurtma uçurma...
Büyük hayal kurmayasın insanlar üzerine
insanların çoğu der Kur'an, bilmezler
işitmez ve görmezler ki anlasınlar
insanların çoğu gerçeği takdir edemezler
zanna uyarlar, nankör ve tartışmacıdırlar
insanların çoğu şükretmezler
idrak etmezler ki şükretsiner...

Erdem ki değerın çocuğudur
beşeri insan eder
ve değerın kaynağına arz olunur
değilse niye erdemli olunur...
Erdemini arz edersen kalpazana
takdiri ancak sahte para olur
öyleyse onu sahibine arz edesin
yoksa ömrünü heba edersin.
Aldırma dünya ile tatmin olanın sevincine
böbürlenip gezenin övüncüne
bırak sahte bilincin keyfini yaşasın
tercihini Haktan yana yap ve tasalanma
Hak ile tatmin ol, mahzun da olma...

Ankara, Haziran 2017

Orhan Cesur

Hakikatin Hatırına

Ne efsunkâr imişsin ey sevgili hakikat
ne terk edebildim seni ne bağlandım tam
dostluğun hep ziyan getirdi bana
yokluğun bütün-bütün gam
gerçi halimden memnunum...

Sorguladım mezhebimi, meşrebimi
tarafarım muhalif oldu hatırına
muhalifimden dostlar ürettim
geçmedim senden yine de, ömrümü tükettim.
Satsam alan yok, atsam içime sinmez
sen bendensin artık, ben sendenim
batılın payandası aymazlığa inat
etle tırnak olduk, ayrılamayız...

Hele şu dalkavuğun ahvaline bak
ne zaman söz alsam dudak büktü
küçük gördü hep, zannınca yerdı beni
şandı kendi gibi herkes konu mankeni.
Öyle olur ki bazen hakikat, belli
vicdanını yoklayan varır fehmine.
Ama niyedir bilinmez, ortalık sessiz
bir süre bekleriz, donmuş gibi öylece
neden sonra bir dalkavuk bozar sessizliği
'niçin uzatırsın ki, yapacak işlerimiz var...'
O da bilir ki bu hal iyi değil
Olurda insan gerçekten, denerse düşünmeyi
bak sen şu işe!..
Ebu Leheb de böylece bozmuştu hani
güzel bir sorunun açtığı insicamı
öyle bir kapandı ki aklın kapıları
ne Bedir'de açıldı, ne Uhut'da
onbinler zorlayıncaya kadar Bekke'yi...

Kime söylesem yankı bulmaz
göge merdiven dayasam tınmaz
rastlarım her yerde aynı aymazlığa
ister bizim cenahtan ister öteki
herkes sanıyor kendi dışında yanlış
ne kötülük varsa yapan öteki

Bu ne garip bir haldir hali insanın
israfı yerdim de müsrif alkışladı
lakin üzerine hiç almadı
istiyor şiir, şarkı çalıp söyleyelim
yeter ki sosyal faaliyet olsun...
İster bir öğrenci, isterse öğretmen
ya da kendini üstün zanneden yönetici
gölgelere oynayan siyasetçi
söyler hepsi aynı koroda, aynı nakaratı
alışmış ya, büyük söz büyük ağızdan çıkar
nerede sende büyüklüğün alameti...

Ankara, 2017

Orhan Cesur

Hakikatin Şafağı

(Fecr Suresi Tefsiri)
Rahman Rahim Allah Adıyla

Şafak vaktinin şahitliğine yemin olsun
karanlığın bitimini müjdeleyen aydınlığa
yemin olsun vahye şahit olan on geceye
tek olana ve çift olana
ve akıp giden geceye yemin olsun...
Bunlar akıl sahiplerine bir şey söylemez mi
yok mudur bunlarda bir hisse?...

Bilmez misin Ad kavmini, rabbin ne yaptı
sütunlar sahibi İrem'i
bir benzeri daha yoktu o şehrin...
Vadilerde kayaları oyan Semud
ve piramitleriyle namlı Firavun
işleri fesadı çoğaltmak oldu bunların
ihtişamlarıyla azmışlardı
rabbinin kırbacına duçar oldular
elbette senin rabbin gözetlemektedir
kimseyi başıboş bırakmış değildir...

Ne zaman ki ikramı ile denese rabbi insanı
kendinden sanır da, "Rabbim tabi ki bana ikram etti..." der
ne zaman ki rabbi darlıkla denese onu, "Küçük düşürüldüm..." der
Hayır hayır, sandığınız gibi değil
gerçekten de cömert değilsiniz yetime
teşvik etmezsiniz doyurmaya yoksulu
ve yiyorsunuz mirası hak gözetmeden
ve pek içten seviyorsunuz malı-mülkü

Hayır!.. Sandığınız gibi değil
Arz paramparça olduğunda
rabbinin emriyle melekler saf-saf dizildiğinde
ve cehennem yaklaştırıldığında
görecek insan ne edip ne etmediğini...
"Keşke bir şeyler verseydim..." diyecek
o gün kimse Allah gibi azap veremez
ve kimse Allah gibi ket vuramaz...
Fakat erdemli olanlara denecek ki
"Ey huzura ermiş olan şahıs
dön rabbine, o senden hoşnut, sen ondan hoşnut
gir has kullarımın arasına
gir vaat edilmiş olan cennetime..."

Mart 2018

Orhan Cesur

Halep'in ığlığı

Kırıldı kolum kanadım
ne yâr ne yâren kaldı
yıkıldı evim barkım
evlad-ı iyâl kaldı

Umudum kestim kavim kardeşten
ne de insanlık kaldı
meylim yok ki yaşamaya
sadece tahammül kaldı

Ne Moğol ne Haçlı kaldı
cümle çapulcu ülkene daldı
neredesin şarkın kandili Nurettin
ne Kudüs ne diyar-ı Halep kaldı

Yürüdüğüm sokaklar
camiler, sebiller
çignendi göğ ekinim
ocağım viran kaldı

Yuvası bozulmadık ne yaban kaldı
kurt, kuş nasibin aldı
gaddarlığın ilişmediği
ne acuze ne bir sabî kaldı

Rezil elinde siyaset
ne ar ne namus kaldı
nasıl söylesem de anlasa
ne akıl ne îzan kaldı

Ocak 2020

Orhan Cesur

Hayata Dokunmak

Gök kubbenin altında
Avuçlarımda yıldızlar
Yüregim iki kanatlı
İşte hayata dokunurum

Dost elveda deyince
Hüzün gönlü bürüyünce
Yağmur yağar ince ince
İşte hayata dokunurum

Seherlerde, ufuklarda
Umutlarla doğan günde
Göğsümün döndüğü yönde
İşte hayata dokunurum

İlim irfan menzilinde
Aklımın erdiği yerde
Göz açılır perde perde
İşte gerçeğe dokunurum

Mazlumun ahını dinlerim
Acı ile inlerim
Dokunmazsam ben neylerim
İşte hayata dokunurum

Ekim, 2005

Orhan Cesur

İbrahimce

Rabbim!

Dünya hayatı insanları şaşırttı
ne nübüvvetin izini takip ettiler
ne de fitratı korudular
cürümleri sana saydılar
acıyı ve ölümü yarattın diye
zalime boyun eğdiler
zulme kader dediler

Rabbim!

Bundan böyle kim nebilerinin izinden giderse bizdendir
kim de sana isyan ederse artık sen gafursun, rahîmsin.

Nice zulümlere şahit olduk
firavunlar, nemrutlar çağdaşımız
kelimelerle sınıyoruz İbrahim'ce
anasırı muhtelif putlar yolumuzda
sayımız milyarlara ulaştıysa da
bir ümmet olamadık İbrahim'ce
infak istedin malımızdan, canımızdan
en değerli vaktimizden
İstedin ki soyumuzdan bir kısmını bırakalım
ekilebilir toprağı olmayan bir vadiye
salatı duyarlılık içinde yerine getirsinler diye
ne ki biz, en sonuna koyduk isteklerini tercih listemizin
ve davet edelim istedin insanları ayırmadan
lakin biz, gönlümüzü kapattık insanlığa
fırka-fırka bölündük kendi içimizde bile
yine de sen bağışlayansın ilahi!
İnsanların kalplerini yoluna meylettir
ipinle bağla gönüllerimizi
boyanla belirle renklerimizi
muhannete muhtaç etme
ve neslimizden şükredenler çıkar
insanlığa hayırlı önderler çıkar...

Temmuz, 2018

Orhan Cesur

Kavgam Kendimle

İşte dostum, işte düşmanım ve ben
hem iyilik hem kötülük harcı beden
kavgam kendimle, kendi özümden
bir iner bir çıkarım kimse görmeden

Dışarıda şahikalar parçalansın isterse
ister saz ve cümbüş ile hemhal el âlem
ben nasılsam öyle görürüm dünyayı
içimde yanıp sönen bir başka âlem

İmtihanım, bir adam yaratmak kendi özümden
perişanım, bedbahtım cayarsam sözümden
bir adam, gülmesi ağlamasına denk
duyguları sahici, düşüncelerinde ahenk

Bu dert ile perişandır gecem ve gündüzüm
uymuşsam gidişata bakma, gönülsüzüm
erişmedikçe ellerimle hayra
açım, susuzum, doyumsuzum

Zaman öğütücü çarkını çevirsin hele
anı doğru yaşamak eskimeyen mesele
bedbaht olarak huzuruna gelirim ey yüce Bari!..
ben de bir kulunum, başaramazsam, sen affet bâri

Nisan-2002

Orhan Cesur

Kaypak Yaşam Vitrini

Şehir putlarla dolu mabet
tüketmek olmazsa olmaz
alışveriş kutlu ibadet
şehir, ne olursan gel tekkesi
aksesuar kabilinden dinin olsun
putunu da al gel
kaypak yaşam vitrini
insan, omurgasız hayvan
herkes her yerde
her şey birbirine benziyor...

İnsan sözün büyüünde hala
her zamandan daha fazla
büyü ve din tecime elverişli
paylaşmak sihirli kelime
teşhircilik özgüven
özgürlük mahreme tecessüs
yaşamak denilen şey, hoyratça
özçekimlerle tüketmek kendini...

Her meydanda bir Prometheus
aydınlanma büyüünde kalabalıklar
uyutulmayı uyandırılmak sanmışlar
Tanrıya isyan bayrağı açmışlar...

Mahrem artık norm değilmiş
iffet terakkiye mani olurmuş
sınır tanımamak sanat
din ile fazla uğraşmak
az gelişmişliğin göstergesi olmuş...

Ağustos, 2019

Orhan Cesur

Kırık Hayaller Ülkesi

Her güne yeni umutlarla uyandım
umut etmek yaşamak diye kandım
yitirmedim ama bütün heyecanımı
gerçeğin duvarına toslayıp uyandım.
Kaf dağını aşmak için koyulduğum yola
yıllarımı harcadım vermeden mola
heyecanımı, hasretimi, gönlümü verdim
lakin, kırık hayaller ülkesine vardım.

Kıymeti bilinmez ki yaşarken anın
kıymeti ziyade yitirilen zamanın
oysa her dem deminde alınmalı
hatırası buhranlı yaşanmadık anın.
Ne zaman maziye baksam hüznün var
yitik zamanlara özlemim var
görmüyorum tozpembe rüyalar
bohçamda kırık hayallerim
cevapsız mektuplarım var.

Yerköy, Nisan-2003

Orhan Cesur

Kim Olduğunu Söyleme

Bana kim olduğunu söyleme
bir cana haksız kıydın mı
bir yetimi kırdın mı onu söyle
harama el, masuma dil uzattın mı
zalime meylettin, zulme rıza mı gösterdin
methiye mi düzdün zorbalara
her ölüm sende bir sızı indükler mi
taşınması ağır bir yük müdür vicdan
bana onu söyle.

Bana işini söyleme, nasıl yaptığını söyle
niçin yaptığını, kim için yaptığını
elin ne zaman titrer
yüreğın ne zaman ürperir onu söyle.

Bana nerede olduğunu söyleme
hangi makamda, hangi mekanda
nasıl olduğunu söyle, niçin olduğunu
neyin yanında, neyin karşısındasın
kim için, ne için yaşadığını söyle
yalana, iftiraya çıkar mı adresin
kimin namına okursun hayatı
hakikate mi şahitliğin onu söyle.

Bana Müslüman olduğunu söyleme
rabitan kimedir, vesilen nedir onu söyle
namazından, orucundan dem vurma
komşun senin için ne der
dostun düşmanın kimdir onu söyle.

Mart 2019

Orhan Cesur

Kuşluk Vaktine Andolsun*

(Duha Suresi tefsiri)
Rahman, Rahim Allah adıyla

And olsun kuşluk vaktine
şahid olsun sabah aydınlığı
insanları cezbeden serinlik
günü umutla dolduran aydınlık
ömrünüz bir kuşluk vakti kadar ey insanlık
ve şahit olsun aydınlığa gebe olan zifiri karanlık
şahit olsun sevabı ve günahı örten gece...
rabbin seni ne unuttu ne de sana darıldı
zaten O kendine sırt dönenleri unuttur sadece
ahirin evvelinden iyi olacak bunu bilesin
ve hoşnutluğa ereceksin zamanı gelince...
Hani, seni yetim bulup barınak vermedi mi
hani çölde yolunu kaybetmiş bir yolcu gibi bulup
yolunu göstermedi mi
zaten her şeyi bir hilka üzere yaratan senin rabbin,
doğru yola yönelten değil midir aynı zamanda ...
Hem yoksul iken zengin kılmadı mı
özgürleştirmede mi dünya rağbetinden...
Öyleyse sen de yetimi itip kakma
isteyeni azarlama, sığınak ol garibana
ve her zaman şükredici kul ol rabbine!..

Ankara, 5 Ağustos 2017

Orhan Cesur

Mahşerin Eşiğinde

Bütün felaketler toplanıp geliyor sanki
yecüc ve mecuc seddi yıkılmış artık
yeni bir şafağa gebedir zaman
ancak her doğum gibi sancılı olacak...

Düşman bütün gücüyle ortada
avanelerini topladı şeytanlar
koyun sürüsüne rahmet okutur
sözlerin büyüsüne esir yığınlar
zamanını kuşanmış yiğitler nerede
şer düğümünü çözecek akıl kimdedir...

Ekim 2020

Orhan Cesur

Mahzun Gönüllere Teselli

Musa'nın asası olsam
gündemin sihrini bozsam
aydınlık bir atiyi mahzun gönlüne
müjdelesem teselli olur mu

Takva zırhını kuşansam
tağuta kafa tutsam
kibrin kilimini ayaklarına
sersem teselli olur mu

Hakikat dağına tırmansam
sualine cevap bulsam
ilmek ilmek aklını
örsem teselli olur mu

Yüzümü dönsem sana
dua dua açılmış ellerimle
yıldızlardan bir taç sana
sunsam teselli olur mu

Bayram gibi gelsem sana
bir güler yüz, bir tatlı söz
yürekten bir selam sana
versem teselli olur mu

Ankkara, 2017

Orhan Cesur

Merhamet Duası

(Fatiha Suresi Tefsiri)
Rahman, Rahim, Allah Adına

Rahman da kimdir, dediler
biz tanımayız onu...
nefretleri artar kibirlilerin
daveti Rahman ile
oysa imanları artar mütevazi kalplerin
ister Allah deyin, ister Rahman
en güzel isimler onundur
ve Rahman bu kitabı indirmiştir
yağmuru indirdiği gibi
Fatiha onun kapısı, başlangıcı ve özü
dua odur, şükür o
tekrarlanan yedi ayet o...

Hamd ona mahsus
minnet, övgü ona
göklerin ve yerin
şuur sahiplerinin rabbi
dirilten ve öldüren
rızkı elinde tutan...
Rahman, Rahim
merhametin kaynağı ve yolu
ihsan makamında oturan o
borç gününün sahibi
hesap gününün sahibi o...

Kulluğumuz sadece senin için
duamız sana
imdadımız senden
ulaştır bizi doğru yola
yönelt bizi iyiliğe, güzelliğe
rehberliğine aydınlattıklarının yoluna
güvenliğe kavuşturduklarının
yönelt nimet verdiklerinin yoluna
sana itaat edenlerin
nebilerin, hakka sadık kalanların
hayatlarını şahit tutanların
iyiliği yayanların yoluna
kötülüğü çoğaltanların
gazabına uğrayanların yoluna değil
tercihi inkar olanların
sapkınların yoluna değil...

Rabbimiz!
kaydırma kalplerimizi
sabır yağdır üzerimize
sabit kıl ayaklarımızı
zalime meylettirme
ve terk etme bizi
düzelttikten sonra istikametimizi

rahmetinle bağıyla
sadece sensin karşılıksız veren
bağışı bol olan sadece sen...

Amin! Amin! Amin!...

Şubat-2018

Orhan Cesur

Merhamet Duası-2

İnsanlığımı ellerinde tutan merhamet
duyguların karanlığında beni yalnız koma
tut elimden, fikirlerin çölünde çaresiz bırakma
özerken ağlarını gaddarlık
daralır hayat alanım günbegün
gel, sen ey rahmet rüzgarı
ılık ılık es gönlümde.

Bilirim küstürdük umudu, güveni
koptu fitrat ile bağımız
makbere döndü sadrımız
dünya dehlizlerinde yitik ruhlarız.
Düşünceler düşüncemiz değil
duygular duygumuz
yaşamak rutin, gelip gitmeler
eylem, aymaz seyretmeler.

Havı dökülmüş insanlığım
nerede hoşgörün, merhametin
hayvanda var bu kadar insiyak
bir gülümseme olabilirdi oysa
ruhumu sevince gark eden infak.
Veren el olsam evvela
insanlık budur işte, belli
gönlüme sürur olarak yeterli
mahzun bir gönülde teselli.

Şehrin vitrinlerinde unuttuk şükrü
rahmeti, bereketi
neslimizin aynasında gördük
ziyandır hasadımız şimdi
gözlerimiz semada asılı
arar olduk nice zaman seni
şefkat yoksunu zombileriz
kaybedeli ey merhamet seni
yüreğimizi ısıtmaya yeterdi
düşürsen üstümüze gölgeni
nefsimi ellerinde tutan merhamet
tut elimden, bırakma beni
kötülüğe yüz verip asi oldumsa sana
şefkat yoksunluğundan sığınırım sana.

Ankara, Kasım 2017

Orhan Cesur

Muhasebe

Gece hüzün yorganını örtünce üstüme
kaygılarım gelir küme-küme üstüme
acizim ahvalimi tariften
bir damla gözyaşı düşünce üstüme...
Bir şunun, bir bunun üstüne
duyulmamış ahların
dilsiz günahların
beyhude çabaların üstüne
verimsiz bir ömrün üstüne
ağıtlar yakarım yitik saniyelere
lanetler okurum keşkelere...

Kopar kıyamet
başlar muhakeme
başlar zihnimde çetin muhasebe...
Solumda dağ gibi günahlarım
sağımda bir avuç iyiliği saklarım
eyvah! zayi olan emeklerim
eyvah!
günahkârım
yine de kurtulmayı beklerim...

Bir Adem olurum zindana atılmış
perişandır ruhum
yalan vaade satılmış
bildim seni ey düşmanım!
tövbekârım, tövbekârım...

Yerköy, Ekim-2001

Orhan Cesur

Mutluluğun Maliki Üleşenlerdir

Hayallerde mi aranır
gölgelerde mi yaşanır hayat
beklentiler mi ayakta tutar insanı
yaşanmışlıklar mıdır güç veren
selamete çıkarabilir mi bizi
büyüsüne kapıldığımız o büyük anlatılar
sürüp gidiyoruz işte, tam gaz
hakikat ve sahte yakıtlı hibrit arabamız...

Bir insanlık galerisi şu hayat
hayranlık, korku, umut, şehvet sahneleri
dünya isimli sinema setinde
kamera arkası, önünden daha sahte
ne de çok birbirine benziyor sahnelerimiz
acaba hangisi en güzel hikayemiz...

Şu hayvan yanımız niçin asılır bu kadar
yaşamak her şeye rağmen yeğ midir
yoluna revan olduğumuz hülya
peşinden koştuğumuz hangi dünya
yetişmek mümkün müdür
veren yücelir, alan hep biraz ezik
kurtulanlar fırkası kimlerdendir
zenginler, bilginler, sultanlar mı
mutluluğun maliki üleşenlerdir...

Aralık 2020

Orhan Cesur

Mutluluk Sadece Bir Avuntu

Dilde pelesenk beyhude
mutluluk diyarı nerede
koşma peşinden dünyanın
kalpte sürur ile yetin

Kardeş, yoldaş, güvendiklerin
düşerler gözden gönülden
çözülür cümle asabiyetin
izzet-i nefsinle yetin

İtibar şöhrete düşkün
şöhret alkışa meftun
çıktığın gibi düşersin
içten bir selam ile yetin

Günler devridaim çarkı
varın yokun kalmaz farkı
dinle ey doyumsuz gönül
tatlı bir hatıra ile yetin

Ekim-2017

Orhan Cesur

Münâcât

Ya İlahi!

Davetine uyup muhacir oldum evinde
lakin kuşatılmış buldum evini de evim gibi
bir sefil istila ki gönüller işgalinde
ev ne yapsın, bark ne yapsın
imkân var mı ki bu işgalden korunmaya.
Bu beytin rabbine ibadet etsinler buyurdun
Ümmet'i beytine ibadet eder buldum
gönül evimi sana tahsis edeyim, mümkün müdür
arınabilir miyim büyük hac gününde.
Geldim ki sembollerinin manalarına ereyim
sembollerinin yerinde başka semboller buldum
Makam-ı İbrahim'de bir musalla edineyim dedim
bulamadım makamında İbrahim'i.
Davetin İnsanlığıdır lakin İslamlık bihaberdir
kaç bilen var, haram ay nedir
makam nerede, Arafat niye
gönüller işgal altında, kimi taşlarım ki Mina'da
tavaf nedir, say niye...

Ya ilahi!

Çıkarıp üstümden tüm teşrifatı
giyinsem en sade insaniyeti
dönsem evini yedi defa
katılsam evrensel seremoniye
kurtulur muyum bu sefil istiladan
arınır mıyım günahlarımdan.
Kılısam kılınmamış o bir tek namazı
dalsam derin bir tefekküre
Mescid-i Haram'da bir köşede
kıvrılıp yatsam mahcup ve iddiasız
güneşte kavrulmuş seccadem
alır mı yaşamak yükünü benden...

Ya ilahi!

Haccım miladım olsun
dereceler aldırısın insaniyette
gündüzünde marifete, gecesinde şuura ereyim
yetmezse Mina'da sunağım ömrümü kurban vereyim
tavafında Tevhide döneyim
Safa-Merve'de özümü bulayım
haccım öğretmenim olsun
sembollerinin manalarını bileyim
izinde Adem'i, makamında İbrahim'i bulayım
Hacer'e mihmandar, İsmail'e yoldaş olayım
arınıp şirkin her türünden
Muhammed'e ümmet olayım...

Mekke, Ağustos 2017

Orhan Cesur

Münadi

Olsaydı bir Allah elçisi farzımuhal aramızda
çok geçmeden bir kulp takılırdı ona da
kimi şüphesiz, dilini muhalif bulurdu
kimi dinlemeden yandaş damgası vururdu.

Değil mi ki her hakikat bir elçidir
bakma, nereden yada kimdendir vesile
ya tasdiktir bize düşen Ebu-Bekir'ce
ya da inkar Ebu-Cehil'ce.

Hakikat, iyiliği tavsiye eden nasihatçi
sabredenler için müjdecidir
elçiye zeval olmaz diyen uyarıcı
sadece hakkı dile getiren münadi...

Nisan 2020

Orhan Cesur

Nasıl Bilirsin

Nasıl bilirsin
hangi hal üzeresin
biraz gözlem
birkaç ihtimal ve tahmin
algıdan kurtulur hüküm
akıl, zorlu yokuş
meğer zan ne kolay

Hangi tınıda kendin olursun
hangi ses, hangi koku sürükler seni
hangi mevsimde huzur bulursun
soluduğun hava ferahlatır mı seni
görünmek istediğin renk hangisi
hangi boya ile boyansan daha iyi
yürüdüğün yol savunur mu seni

Zamanın raksı nedir yuvarlakta*
başlangıç nerede, son nerede
ne istersin tam olarak
mutlu olmak mümkün mü
ilerlemek zorunda olduğun yön hangisi
durmamak zorunda olduğun mesafe nerede
doğuya veya batıya dönmek iyilik mi
nasıl bilirsin?..

Eylül-2019

Orhan Cesur

Nasihat İsterim

Nasihat isterim gösterişsiz kelimelerden
nutuk dinleyemem yüksek mevkilerden
fil dişi kulelerde yazılmış süslü sözlerden
bana ne iyilik üretmeyen mefkurelerden...

Nasihat isterim gösterişsiz kelimelerden
hakikati söylesin sadece
söylemesin ne yapacağımı hiç kimse
istesem de beceremem kör teslimiyeti
bir kapıya bağlanmadan yaşamak isterim
ipotek kabul etmeden
tutduğum hiçbir dalı rab bellemeden
Rahman'dan başkasına kul olmadan...

Nasihat isterim gösterişsiz kelimelerden
çokluğa, güce rağbet olmasın
serkeşliğe övgü düzmesin.
Bir eteğe yapışmak, bir sürüye katılmak
inişsiz çıkışsız, hayatı risk almadan yaşamak
güven içinde olmak bu mudur...
Mümkün müdür dünyayı kucaklayıp ahireti yedeğine almak
altyapısı çürük bir şehir gibi süsleriz her gün
kırılgan bir hayata bu kadar asılmak neden
başı sonu belli bir hikayede sonsuz hayaller dizmek
akıl mıdır kaygıyı bırakıp günahı biriktirmek
muhkem burçlarda şaray mıdır benim için hayat
bunca sıkıntısına rağmen vazgeçemediğim
izzetimi bunun için mi ayaklar altına alayım...

Nasihat isterim gösterişsiz kelimelerden
nasıl bilebilirim beni selamete çıkaracak olanı
hak din, hak mezheb, doğru yol hangisi
olsaydım doğuştan Hristiyan, Yahudi, Mecusi, yada bir Budist
yaşar mıydım gene atalar dinini
olmuşum böylece Müslüman neye yarar
kim söyleyebilir, sorgulamadan yaşadığım hayat
teslim olduğum şey hakikat midir
yüreğimin götürdüğü yere mi gitmeliyim
aklımın öğüdü mü benim için daha iyi...
Her sorunun cevabı verilmiş, bulan bulmuş, bana ne kalmış
yetiş ey ilahi rehberlik, saf vahyi Allah'ın
Musa'nın Tevrat'ı, İsa'nın İncil'i
yetiş Muhammed'in Kur'an'ı
tenezzül edip sıradan bir kulu muhatap alan vahiy
yılmadık hiçbir sözden, tumturaklı nasihatlerden yıldığımız kadar
çekilin ey aracılar; partiler, mezhepler, cemaatler, firkalar...

Ne çok muhtacız El Emin'e
ahde vefalı ustaya, işçiye, çiftçiye
makamına güç veren yöneticiye
yüreklere teskin eden adalete
ipotek koymayan iyiliğe...

Gayrı Furkan aydınlatsın yolumu
bileyim yüreğime içirilen sevgileri, korkuları
dostumun vefasını, dūřmanımın kinini
ver Allah'ım yoldaşın lölü olanını...

Mart 2019

Orhan Cesur

Ne Güzel

Yeni sürgün gl dalı
tazeliğin ne güzel
yumuk yumuk ellerin
dokunuşun ne güzel.

Sahtelik yok, yalan yok
sadeliğin ne güzel
parıldar ışık ışık
bakışların ne güzel.

Sende güzeli gördüm
sende mutluluğu bildim
Sende Őkre erdim
huzuru buldum sende
ne güzel.

Orhan Cesur

Oku!

(Alak Suresi Tefsiri)
Rahman Rahim Allah Adına

Oku!

Yaratan rabbinin adıyla oku
rabbinin adına oku
ve çağır rabbinin adına insanları
o ki insanı "alak" tan yarattı
basit bir sıvıdan
kan pıhtısından yarattı
Oku!

Ve bil ki rabbin sonsuz kerem sahibidir
o insana kalemle öğretti
insana bilmediğini öğretti.
Gerçek şu ki insan fütursuzca azar
ne zaman kendini yeterli görse
kökenine bakmadan
oysa eninde sonunda rabbine dönecektir.

Hiç düşündün mü men edeni bir kulu
Allah'a yönelen bir kulu.
Hiç düşündün mü, o kul doğru yolda mı
veya sorumluluk bilincine çağırıyor mu
hiç düşündün mü, hakikati yalanlasa
ve ona sırt çevirse daha mı iyi
bilmez mi ki Allah görür?
Hayır! O meneden eğer vazgeçmezse
onu alnından tutup sürükleyeceğiz
o yalancı, isyankar alnından!
Bırak, kendi meclisini çağırсын
çağırсын tüm yardımcılarını
o zaman biz de zebanileri çağırırız
çağırırız ateşin muhafızlarını
Hayır, ona kulak verme
secde ederek rabbine yaklaş!

Mart 2018

Orhan Cesur

Ölüm Hava Kadar Su Kadar İçimizde

Ölüyorsunuz işte, ne sandınız
Şize mi kalacaktı dünya
Ölüm hava kadar su kadar gerçek
Hava kadar su kadar içimizde
Ölümü bir türlü yakıştıramadınız kendinize
Ama ölüyorsunuz işte
Ey insanlar
Ne sandınız
Bakın etrafınıza, her şey, her gün ölüyor
Ve toprak kucaklıyor onları
Ama sizi toprak da istemiyor sanki

Anıtlar dikilse adınıza
Kazıklar çakılsa arzınıza
Ama işte, ölüyor ve unutuluyorsunuz
Baki kalmak istiyorsunuz ama
Baki olana yüzünüz soğuk

Ne kadar da çok abartıyorsunuz
Her şey, her gün ölürken siz ne kadar da soğuksunuz
Büyük sanatçılar, büyük liderler
Ağalar, paşalar
Hanımefendiler, beyefendiler
Hepimiz öleceğiz, çünkü ölümden adalet var
Ölüm hava kadar su kadar gerçek
Ölüm hava kadar su kadar içimizde

Orhan Cesur

Ölümü Bekledim Rahmeti Bekler Gibi

Ölümü bekledim geceler boyu, gözlerim semada asılı
ölümü bekledim rahmeti bekler gibi
acılarımı bastırıp, dilimde dua ölümü bekledim
dünyaya geldiğim günkü gibi yapayalnız
geceler boyu bekledim
bu son istasyonda, son yolculuk için bekledim...

Çoktan elimi çektim hazzından
ne rahat bir yatış kaldı nasibime
ne ferah bir teneffüs bu dünyadan
her dakika, her saniye daralıyorum
yükümü taşımaktan yorulmuş bedenim
azar azar sıkıyor sanki beni tenim.

Nice sonra şafak söker gibi geldi ölüm
bütün heybetiyle geldi
ürperdim, dehşete kapılır gibi oldum
hemen sonra bir ferahlık kapladı içimi
hafifledim, sanki bütün yüküm kalktı sırtımdan
kurtuldum, belimi büken ağırlıktan
nefes alışım düzeldi, seyrettim alemi ervahı
sonra yüzümü dünyaya çevirdim
ağlayanlar, gülenler, tövbe edenler, nankörlük edenler
bir arada, birbirlerinden bihaber
keşke bilseler dedim, ölümün güzelliğini
bilseler, dünyayı tercih ederler miydi?..

1Aralık, 2021

Orhan Cesur

Secdelerim Yaprak Kokuluydu

Gene bir Cuma günüydü
davetine uyup varmışım mescide
uzunca bir yokuşun ortası
yolun kenarı, bir tepe üstünde
şehrin münzevi bir köşesinde
mübarek dut ağacı sütrem
seccadem, güneş renkli yapraklardı...

Bir Cuma vakti, bir İslam diyarı
ne ses cihazı, ne kıraati ala idi Nazm-ı Celilin
bir namazlık sükutu çok gördü gürültüsü yolun
yine de bozulmadı insicamım
zira secdelerim yaprak kokuluydu...

Memleket isterim, mescitleri meydan gibi
meydanları mescit olsun
dallarda kuşlar, sebillerde çocuklar oynasın
ezan-ı Muhammedi okununca çarşıları, yolları sussun
havada bir huşu, gönüllerimiz şad olsun
çimenler, yapraklar seccademiz olsun...

Orhan Cesur

Sonbahar, Gönül Dağıının Rengi

Bir sonbahar asrındayım
heybemde yaşamak yükü
giderim yol nereye giderse
gönlümde orta yaşın hüznü

Hazan mevsimi, başka tutar adamı
güz renkleri sardığında her yanı
gün başka doğar, yağmur başka düşer
gazel yorganında uyku hazırlığı

Her sonbahar depreşir yaralarım
bilemem niçin kendimi paralarım
bir boşluk ki, beni çeker
belli etmem, için-için ağlarım

Göçmen kuşlar gibi kanatlarıım
ötelerde bir kutlu diyar var sanırım
beyhude, kâfi gelmez çırpınışlarım
ufku saran bulutlara takılır kanatlarım

Bu mevsimden bir akis mi var
nedir bu efsun, tutku mu, sevda mı var
bilemem bu hicranın kaynağı nerede
tatmadığım aşkların özlemi, hasreti mi var

Sonbaharda ben, bende sonbahar
bir başka yakar bu mevsimdeki har
gönül kuşum yorulmuş
saçlarıma daha düşmeden kar

Bu ten sararıp solduğu zaman
saatler vakti vurduğu zaman
düşerim toprağa yaprak misali
burnuma kokusu geldiği zaman

Sonbahar, gönül dağıının rengi
renklerinde buldum ahengi
ıslanırken yağmurunda iliklerime kadar
uyumak istiyorum koynunda mahşere kadar

Orhan Cesur

Şahit

Artık işe yarasın tanıklığım
gücüm yetsin değiştirmeye
evet, rahatsız etmeye geldim
planları bozmaya
yoksa neye yarar varlığım
muhalifim bu yüzden
bilsin artık şarlatanlar
susmayacağım.

Durgun bir göl olmak için çok erken
çağlamak vaktidir şelalelerden
çabayı binek yapıp azmin yoluna
engin ummanlara ulaşmak için
bildik yataklardan taşma vaktidir.

İşittim seni ey nebi
bildim geliş gayemi
kalkacağım düştüğüm yerden
pes etmek yok
yüzüm ak döneceğim...

Ocak, 2017

Orhan Cesur

Tecessüs

Yürüyor heyecanla elini tutmaya gör
gülüyor pür neşe yüzüne bakmaya gör
kıpır-kıpır kolları, kanı kaynıyor
yüreğini yüreğinle tutmaya gör.
Susuyorsa sanmayasın dilsiz
deryalar kaybolur derinliğinde
konuşuyor derinden, sessiz
gözlerinde müthiş tecessüs

Tecessüs, bilmek için her malumattan
tecessüs dolu iri bakışlar hayretten
yalandan, riyadan ve hıyanetten
habersiz şimdi türlü melanetten.
Gönlünde kine, nefrete yer yok
temiz fitratında sapma yok, bozulma yok
umurunda değil dünya, sarmaz gam ve keder
onu sadece, sadece sevgi ifade eder.
Tanımak için eşyayı, kırışmadan
sevgiyle okuyor derinden, sessiz
gözlerinde müthiş tecessüs

Değmeyin, eğlenin
kalmasın aç, susuz ve oyunsuz
dünyanın bütün oyunlarını verin
oynasın gönlünce doyumsuz
kaygılar içinde kararmış gönlüme
huzur akıtan bakışlar bedelsiz
bakıyor derinden, sessiz
gözlerinde müthiş tecessüs

Bir hediye ki, El-Bârî katından
kokusu cennet bahçesinden
masumiyeti melekler katından
dünyaya açılan penceresinden
gülüyor derinden, sessiz
gözlerinde müthiş tecessüs

Yerköy, Haziran 2000

Orhan Cesur

Toprak

Yüzüm sürdüm toprağa okşadı ana gibi
kulak verdim dinledim nağmeleri, türküleri
kokladım bitirdiği bahçeleri, gülleri
avuçladım sonra, sıcacık
onda buldum kendimi gözüm yaşı karışınca
nereden bu ünsiyet derken
bildim, toprakla karılır harçımız...
Ey toprak, canım toprak
çocukluğum, üstünde yalın ayak
oyunlarım, seninle şen şakrak
örtünce tenimi tahtadan kapak
olurum ben de sana karışmış yaprak.

Sendendir evimde masam
kalem oynattığım ak sayfam
hayvanlarımı saldığım çayırlar
sendendir sarı kızın ak sütü
çiçekler, türlü-türlü yemişler...
Nice sırları saklarsın
tohumlar büyütürsün bağrında
nice hayaller sana döner
nice yangınlar sende söner
ne muhteşem sendeki hüner...

Ocak-2001

Orhan Cesur

Uyumak İstiyorum

Uyumak istiyorum tüm kaygılardan azade
ne ayaklarımda bağ ne ellerimde kelepçe
gözlerim geçmişe asılı değil, kulaklarım geleceğe
uyumak istiyorum böylece, böylece

Uyumak istiyorum kaçarcasına
sokak sokak, şehir şehir öteye
hüzünden başkası değil aldığım
bir bedevi kadar şehre yabancıyım

Uyumak istiyorum yağmurlu bir gecede
şehrin ne ışıkları deşsin mahremine
ne gürültüsü bozsun sükunetini
kimse bilmesin neredeyim
uyuyayım böylece, böylece

Uyumak istiyorum bir dağ başında
sesler tanıdık, koku tanıdık
rahmeti taşıyan bulut tanıdık
gün doğmuş, gün batmış, ufuk tanıdık

Yağmur gidersin katılığımı
doldursun rüzgâr göğüs boşluğumu
ve toprak gözlerimi
uyuyayım böylece, böylece

Orhan Cesur

Vahyin İzinde

(Tin Suresi Tefsiri)
Rahman, Rahim Allah Adına...

Şahittir İncir ve Zeytin Diyarı
şahittir Sina Dağı önceki vahiylerle
ve şu Emin Belde(2/126) son vahye...
Gerçekten biz yarattık insanı(16/16)
en güzel şekilde yarattık
en güzel kıvamda...
Sonra iade ettik geldiği yere
en sefil haline, toprağa döndürdük.
İman edip iyi işler yapanlar ancak, başka
onların ömrü zayi olmadı
bedenleri olsa da toprak
kesintisiz bir ödül onların...
Sana dini yalan saydıran nedir hala
Allah'ın hükmüne razı olmaman
nedendir hesabı yalan sayman
doğrusu pek nankörsün sen ey insan(100/6)
bir bildiğin var gibi, güvenmezsin, neden
Allah, hüküm verenleri en isabetlisi değil mi?..
Hidayeti üzerimize borç saymıştık(92/12)
ve şüphesiz biz sana yolu gösterdik
ister şükredici ol, ister nankör(76/3) artık...

Ekim 2017, Ankara

Orhan Cesur

Yaşamak Nedir ki

Nedir ki yaşamak dediğin
inişler ve çıkışlar
telaşlı voltalar
ışıltili vitrinlere mahpus
naralar, nutuklar
özgürlük sanrıları
ve derin bir yalnızlık kuru kalabalıklarda.

Nedir ki yaşamak dediğin
küçük dünyalarda oyalanmak biraz
seğirtmek bir beklentiden diğere
nasıl olurum daha iyi, daha zengin
hangi iş, hangi makamda itminan
bir beklentidir işte, yetişmek ne mümkün
her şey daima biraz eksik.

Değeri bekleyen kadar
önemi önemseyen
iştahı büyük olanın acısı büyük
hazzı efendi edinenin vay haline
yaşamak biraz oyun, biraz eğlence
ve övünmek yersizce
var biraz da sen oyna...

Yaşamak oyun, dünya sahnesinde
hangi rol seçimimizde
akıllı insanı mı oynamalı
iflah olmaz deli mi olmalı
hangi yol amaca götürür beni
amaç nedir, iyilik nerede
ne zaman konuşsam
ne zaman sussam
neyde inat etsem daha iyi?..

Bir arayış bitimsiz
bütüne adanmak iddiasız
mutlu edersen mutlusun
hedefini bulur hayat okun
gölmek, ağlamak
konuşmak ve susmak keşkesiz
yaşamak, nadir ve zor ne yazık!...

Ankara, Temmuz 2017

Orhan Cesur

Yaz Yağmurları

Bulutlar gök adası, ekinler dalgalı deniz
sabahları çiğ taneleri sular hayatı
derken gün ısıtır bunaltacak kadar
bir gerilim peydah olur yerle gök arasında
kara bulutlar kümelenir ikindi vakitlerinde
gök bütün ihtişamıyla kırbacını şaklattı mı
herkeste bir telaş, çoban sürüsüne mukayyet olmalı
yazıda, yabanda kalanın vay haline
kurt kuş sığınacak delik arar
şeli gelip sizi bulur, karşı dağlara ağan bulutların...
Öfkesi dindi mi göğün, gün çavar sütre gerisinden
güneş ve yağmur karışımı bir şurup içersiniz
ve yüzünüzde bir tebessüm, ta içten gülersiniz
bir tavan süsü beliriverir üstünüzde
düşler ülkesine uzanan yedi şeritli yolda
bir masal kahramanı gibi hissedersiniz
yaşamak ne güzeldir kırkikindi yağmurlarında...

Bazen dolu eşlik eder sağanaklara
sevinse mi üzülse mi emeği toprağa yatıran
sulayacak mı, yerle bir mi edecek bahçeleri
kaygısı eksik olmaz bereket getirse de çoğu zaman
ve haddinizi öğretir kimi zaman...
Bazen üstünüzden geçip gider katarlar
nereye, ne için dökcek yükünü
kime ne getirecek
kaygıyı umutla salar insana
korkuyu, ihtişamı, sevinci katıştırır
Allah'ın işi olduğunu fısıldar insana...

Haziran 2020

Orhan Cesur

Yeni Dünya Düzeni -Afganistan İşgali-

Susmak ölümlerden beter uyku
suçluluk ruhumda azman duygu
iç içe geçmiş yakın ve uzak
insanlığımı kemiren sihirli kutu

Bombalar uçuşur parıltı saçarak
kimimiz eğlenir ona bakarak
kim bilir hangi ocakları söndürür
kim bilir hangi canları yakarak

Uçaklar, füzeler, en gelişmiş silahlar
savaşı bayram diye yutturan ilahlar
düştüğü yerde ot bitmez yıllarca
naçarım eyvahlar, insanlığıma eyvahlar! ..

Sanal bir dünyada maç yapar gibi
ürpermeden tetik çeker, oynar gibi
anlamaz gözyaşını, yürek sızısını
izler, sanki film izler gibi

Hani cephe, düşman kim
ölümden hayatı diriltten kim
çoluk çocuk, kadına, yaşlıya
düşküne el kalkmazı bilen kim? ..

Akla, vicdana ziyan savaş
sabilerin kanıyla kirli savaş
ölçsüz, ahlaksız ve sorumsuz
öldürüyor insanlığı yavaş-yavaş

Şimdi ben tarafsız mı olmalıyım
hatta oturup alkış mı tutmalıyım
insafın yok mu be hey dalkavuk
nasıl, bu zulme ortak mı olmalıyım! ? ..

Kalabalıklar içinde yalnızlık, ne vahim
hükmü geçen yalan ve vehim
sen bilirsin ey Habîr Allah'ım
yalancı dünyada kalmadı penâhım...

Ekim 2001, Yerköy

Orhan Cesur

Yeni Dünya Düzeni -biz Dünya'ya Sığmadık-

Kanat açtılar mevsimi gelmeden
yuvası yağma olmuş turna kuşları
ne bir konaklama, ne bir otlak
izin yok bir kış geçirmeye
umudun peşinde canhıraş
çırpınıyorlar kanat-kanat.

Önlerinde yollar dağ taş olup uzuyor
ve kapanıyor kapılar umuda çıkan
dikenli teller karşılıyor her sınırdaki
yaşamak eziyet, yemek içmek naçardan
ayakta kalma çabası, direnmek nesil için
hasret, sıcak bir yuvada huzurlu uyku
emniyet arayışı yollara düşüren...

Ve babalar, kara düşler içinde
babaların gözlerinde yaş
kucaklarında çocukları
kucaklarında tek umutları.
Acı bir sükut boğazında annelerin
annelerin bağrında taş
beti benzi atmış
gözlerinin ferisi sönmüş annelerin...

Ve şehir, ölüm sızmış sokaklarına
havasında matem
fosfor bombaları aydınlatıyor ufuklarını
varil bombaları karartıyor umutlarını
sokaklarında saklambaç oynayan yok
satıcı sesi gelmiyor uzaktan
anneler davet etmiyor yaramazlarını
sokaklarında çukurlar, beton yığınları
sokaklarında insan kalıntıları
şehir, üzerinde bir karabasan
huzurunu arıyor kehkeşanlara kaçan.

Bir zulüm ki dağlar eriyecek
gökler yarılacak ve bir nida duyulacak
size ne oluyor da mazlumlar için
kimsesiz kadın ve çocuklar için
Allah yolunda savaşmıyorsunuz
size ne oluyor da susuyorsunuz ey insanlık
ey müslümanlık!..

Zalimi kınayamam ki, ben suçluyum
bu zillet yüreksizliğimin neticesi
ahmaklığımın semeresi
müslümanım heyhat!..
utanıyorum.

Eylül, 2016
Orhan Cesur

Orhan Cesur

Yeni Dünya Düzeni -Irak İşgali-

Yüksek kürsüden haykırınca buyurgan
haşyetle sindi aşağıda olanlar
hayranlıkla alkışladı dalkavuklar
arada kaldı vicdanı yüreğine sığmayanlar.
Ne büyük bir güç, Tanrı misali(!)
haklıdır, nede olsa güçlüdür
illa özgürleştirecek dünyayı

Serildi kurmay maşasına haritalar
elde buyurgan değneği
en önde kraldan çok kralcılar...
Eşkiyalık, kurtarma operasyonu
ekonomi, gladyatör arenasında bahse tutuşmak
Roma'dan, Moğol'dan beter bir saldırganlık
gözleri kan çanağı, avazı ölüme kiralık.

İnandırılmış biri atıldı oradan:
"Bizde savaşa karşıyız lâkin naçarız paradan
elden gelse istemeyiz kan dökülsün
madem önleyemeyiz, geçinelim buradan."
Adalet güvene satıldı, meşruiyet çöpe atıldı
çıklarlar başlara taç, yalandan maske yapıldı.

Gökten yağan ölüm, toprağa düşen can değil mi?
Bu yalın ayaklı çocuk, bu başı çuvalı baba
bu her şeyi elinden alınmış kadın...
Burada ölen insanlığımız değil mi? ..

Alevler için de masalların şehri Bağdat
taşkınlar içinde Fırat ve Dicle
ağıtlar yakar Mezopotamya beşiği
al kanlara boyanmış iki sevdalının döşeği.

Duyulur mu binbir gece masalları
Ali baba yine haramileri kovar mı
kalır mı minaresi kubbesi
Bağdat'ın hurması
açıl susam deyince açılır mı
ilim-irfan Bağdat'tan saçılır mı?

Zalimin çizmesi yine Kerbela'dan geçer
Hüseyin şehadet şerbeti içer
aldırma sen Bağdat bu da gelip geçer
evdeki hesap çarşıya uymaz
zalimin ettiğini yanına koymaz
kan dökülüyor diye yükselen borsaya inat
olacak olanın hükmünü elinde tutan zat...

Mart-2003

Orhan Cesur

Yol ve Yolcu

Ne sen bensiz olursun
ne ben sensiz yapabilirim
sen akıp giden ömür
ben özümü sana katabilirim

Al beni, götür beni
diyar diyar geçir beni
istemem bulanık sudan
has kaynaktan içir beni

Kıvrım kıvrım gizemsin
ben gittikçe uzarsın
ister yakın ister irak
sükûn diyarına götür beni

Sana düştüm bir yol
seni seçtim bir yol
sürükleyen dilâra
bana göz kırptın bir yol

Ankara, Ekim-2005

Orhan Cesur

Zamanın Köpüğü

Asrın büyüsdür
mekanın ve anın örtüsü
göze perdedir
yol arkadaşı ilizyonun...
Mekanda, andadır yaşamak
manaya erdiğince
insan, mana denizinin sığ kıyılarında ne yazık
zamanın köpüğünde oyalanır...
Bilir misin, tuvalde resim
zamanda bir kare
deklanşörde enstantane
nedense, çok etkiler insanı...
Derinlikleri yansıtır belki
ayrıntıları
mekanda ve anda gizli
yavaşla ve yaklaş biraz
ayrıntıların güzelliğinde
fehmine var hayatın...

Orhan Cesur

Zayi Edilmiş Ömürden Kalan

Bir ukdem kaldı ömürden
Tutduğum sevgileri birden
Söküp attım gönülden
Bir ukdem kaldı ömürden

Bunca yıl gitti önümden
Tükettim sermayemi dünden
Kalmadı hayır bugünden
Bir ukdem kaldı ömürden

Değersiz malım mülküm
Densiz sözler yüküm
Verilince son hüküm
Bir ukdem kaldı ömürden

Ne ettim ne eyledim
Dünya sevgisini yeğledim
Gel gör o da gitti elden
Bir ukdem kaldı ömürden

Günümü gün eyledim
Şarkı, türkü çalıp söyledim
Bihaberdim kendimden
Bir ukdem kaldı ömürden

Hak'ka ahd vermişim
Sonra boş vermişim
Şimdi ne gelir elden
Bir ukdem kaldı ömürden

Ahd benim taht benim
Kararttığım baht benim
Davacı değilim kimseden
Bir ukdem kaldı ömürden

Ekim-2002, Orhan Cesur

Orhan Cesur